

# Stemmen de van razzia

Verteld door  
Rotterdammer  
Wat

**Evert van der Schee - zoon**

**Willem van der Schee (40)**

**kort verhaal via e-mail van zoon Evert.**

*Willem was net 40 geworden en kon een (Oostenrijkse) soldaat overtuigen niet mee te hoeven. Hij was al twee keer eerder opgepakt voor de arbeidsinzet, naar de kolenmijnen in Limburg en naar Frankrijk.*

**Ja, de razzia in november '44: drie grote vrachtwagens in de Meester Arendstraat in Charlois / Carnisse. Mijn vader was net 40 geworden. Drie grote vrachtwagens en een koppel soldaten met helm - de eerste mensen met een tasje liepen al op straat. Mijn moeder was al aan het inpakken.**

**Daar ging de bel, dat was vreemd, bij de andere huizen werd tegen de deur getrapt. Soldaat kwam binnen: "komme sie", mijn vader zei "iech bin op weg na 41". "Blijven sie dan tog" zei de soldaat en verdween. Het bleek een Oostenrijker te zijn.**

**Ik was destijds 13 jaar en heb geen ervaringen met de gevolgen van andere mannen die opgepakt zijn. Wel met de eerdere keren dat mijn vader door de Duitsers werd opgepakt. Direct na het bombardement op Rotterdam werden de havenarbeiders ingezet om puin te ruimen daar (hebben ze vreselijke dingen meegemaakt). Voor de havenarbeiders was er natuurlijk geen werk, ze werden voor het puinruimen ondergebracht in wat genoemd werd 'Diwero' waarmee voor de Duitsers een prachtige lijst van mensen ontstond die zij goed konden gebruiken. Veel oud-collega's van mij zijn op zelfde manier door de Duitsers opgepakt.**

**Zo werd mijn vader naar Limburg getransporteerd om werk bij de kolenmijnen uit te voeren. In 1943 werd hij weer opgepakt om diep in Frankrijk landbouwwerk te doen. Samen met een andere man is daar gevlucht en bereikte in 15 dagen lopen Roosendaal. Sindsdien besloot hij onder te duiken.**

*Geen foto beschikbaar.*